

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 847: Vì Không Trụ Pháp, Cho Nên Nay Mới Nói Là Viên Mãn Chứng Đắc Quả Pháp Cứu Cánh Mà Thành Tựu Như Lai

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 072)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Vì không trụ pháp, cho nên nay mới nói là viên mãn chứng đắc quả pháp cứu cánh mà thành tựu Như Lai. Nhân như thế, quả như thế, may không sai chạy.】

Phật thọ ký cho ngài, ngài đắc Vô sanh pháp nhẫn, ngài đắc A-nậu-đa-la Tam-miệu Tam-bồ-đề, đó là Phật nói; vậy bản thân ngài có ý niệm đó hay không? Không có. Nếu bản thân ngài có ý niệm đó, Phật cũng sẽ chẳng thọ ký cho ngài; tự ngài quả thực hoàn toàn không có ý niệm này, thế nhưng thứ bậc của ngài thực sự đã được nâng lên cao đến mức như thế. Từ đó có thể biết, Phật trong bộ kinh này đã nói cho chúng ta một câu vô cùng nổi tiếng: *“Tất cả hiền thánh, đều do pháp Vô vi mà có sự sai biệt.”*

Tất cả hiền thánh, nếu bao gồm cả Tiểu thừa vào trong đó, từ Sơ quả Tiểu thừa đến Đẳng Giác Bồ tát của Viên giáo Đại thừa, vì sao Phật lại nói ra nhiều tướng sai biệt đến như vậy? Tiểu thừa có Tứ quả Tứ hướng, Đại thừa có năm mươi một giai cấp; kỳ thực trong tâm của người chân chính tu hành quả thực hoàn toàn không có sự chấp trước này, cũng không có sự phân biệt này, không có ý niệm này. Đây là Thế Tôn đối với phàm phu mà nói, Tứ quả Tứ hướng đều là nói với phàm phu, vì phàm phu chưa chứng được quả vị đó. Bồ tát trong pháp Vô vi có sự cạn sâu khác nhau; cạn thì Phật nói thứ bậc thấp, sâu thì Phật nói thứ bậc cao; nhưng quý vị cần phải biết, bất luận là sâu hay cạn, tâm địa của người tu pháp Vô vi đều thanh tịnh, đều không có nhiễm trước. Cũng giống như bình thường chúng ta nói, độ thuần khiết của tâm thanh tịnh nơi các ngài không giống nhau; ngôi vị càng cao thì càng thuần tịnh, ý nghĩa chính là như vậy.

Ý nghĩa này nếu quý vị hơi sáng tỏ một chút, sau đó nói cho quý vị nghe về hoàn cảnh của thế giới Tây phương Cực Lạc: Người ở nơi đó không có tên, không có họ tên, cũng chẳng có danh xưng; người ở nơi đó, nơi cư trú cũng không có tên đường, cũng không có số nhà, tướng mạo của mỗi người sanh ra đều giống hệt nhau, quý vị có cảm thấy kỳ lạ không? Nếu quý vị nghe hiểu được nghĩa lý của đoạn văn này, quý vị sẽ cảm thấy không có gì kỳ lạ cả. Không những không kỳ lạ, tôi lại nói cho quý vị biết một sự thật, nếu quý vị không làm rõ ràng vấn đề này, nghe xong sẽ kinh ngạc! Thế giới Cực Lạc cũng không có Bốn cõi, cũng không có Ba bậc, cũng không có Chín phẩm, quý vị nghĩ xem có đúng không? Nếu có những thứ này, tâm họ còn có thể thanh tịnh được sao? Chẳng phải họ lại khởi lên phân biệt, vọng tưởng, chấp trước nữa rồi sao? Hoàn toàn không có! Từ đó có thể biết, Bốn cõi, Ba bậc, Chín phẩm là Phật nói với chúng ta.

Ở cõi nước ấy có những sự việc này không? Có, nhưng trong tâm của những người ở đó không có sự chấp trước này, không có sự phân biệt này. Cũng giống như giảng đường này của chúng ta ở lâu năm, phải bước lên mấy chục bậc thang mới lên tới nơi; quý vị đi lên đây, trong tâm có nhớ mình đã đi bao nhiêu bậc thang không? E rằng là không bận tâm. Ở thế giới Tây phương Cực Lạc, người sống ở đó quả thực là có Bốn cõi, Ba bậc, Chín phẩm; nhưng nếu bạn hỏi họ, thì trong tâm họ hoàn toàn không có ý niệm này, đó mới thực sự gọi là tâm thanh tịnh. Người ta chú trọng là tâm thanh tịnh, không chú trọng phẩm vị gì cả. Không giống như người ở đây của chúng ta, lúc nào cũng: *“Tôi nhất định phải Thượng phẩm Thượng sanh”*, phẩm vị thấp thì vẫn không cam tâm; như vậy thì có thể đi được không? Kỳ thực mà nói, có một số người đang dùng phương pháp này: ‘Muốn phẩm vị cao, hãy niệm cho nhiều!’. Việc khuyên bạn niệm nhiều, cốt yếu là để phòng hờ trường hợp bạn không được vãng sanh mà thôi. Thực ra, với sự chấp trước kiên cố, *“Tôi nhất định phải nhất tâm bất loạn”*, *“Tôi nhất định phải Thượng phẩm Thượng sanh”*, thì khi sanh đến thế giới Tây phương Cực Lạc phẩm vị lại rất thấp; nguyên nhân vì sao? Tâm không thanh tịnh. Còn người mà đối với hết thảy đều không chấp trước, căn bản không hề nghĩ đến phẩm vị, thì khi họ vãng sanh thế giới Tây phương Cực Lạc phẩm vị ngược lại lại rất cao.

Vì sao lại cao? Là vì tương ưng với đạo lý được nói ở đây. Lý và sự đều phải làm cho rõ, đều phải làm cho minh bạch, quyết định không thể có phân biệt, chấp trước, như vậy là đúng rồi, như thế mới tương ưng với kinh nghĩa.